Vaste stok vissen

Hoofdstuk 01: Inleiding

Wat is vissen nou eigenlijk. Het klinkt zo eenvoudig. Men neme een hengel, voorzien deze van een dobber, snoer, haak en een paar loodjes en vissen maar. Veel van jullie zijn vast op deze manier begonnen en nog veel meer van jullie zijn er teleurgesteld weer mee gestopt, omdat er niets werd gevangen. Vissen is dus meer dan je denkt!

Er zijn veel manieren om te vissen en dat hangt af van welke vissoort je wilt vangen en hoe de omstandigheden ter plaatse zijn. Vis je in een poldersloot, een groot kanaal, een meer of vanaf een boot. Wil je brasem en voorn vangen, of karper, paling, snoek, snoekbaars of noem maar op.

Ik denk dat het goed is om eerst het vissen zelf onder de knie te krijgen en eenvoudig te beginnen met het vissen op witvis (voorn, brasem, kolblei). De andere manieren van vissen, zoals het vissen op roofvis of karper komen dan vanzelf wel een keer.

Goed, het vissen op witvis dus. Hoewel je het zo duur kunt maken als je zelf wilt, heb je voor deze manier van vissen niet veel nodig. Wat heb je eigenlijk zoal nodig?

- Een hengel van 4 tot 6 meter.
- Vissnoer 12/00.
- Een stoeltje om op te zitten.
- Een schepnet.
- Een onthaker.
- Een dobber.
- Haakjes no. 10, 12 of 14.
- Lokvoer.
- Aas. Een heel goed aas zijn maden.
- Een visdoek om de handen schoon te maken.
- Een emmer met water.

Handig is een viskoffertje waar je alle kleine dingen in kunt bewaren.

Hoofdstuk 02: De visuitrusting

Je bent zo ver dat je wilt gaan vissen. Wat voor spulletjes heb je nu zoal nodig aan de waterkant?

- Een **vaste hengel** van 4 tot 6 meter. Aan een vaste hengel zit ***geen*** werpmolen. Een geschikte vaste hengel om mee te beginnen is een oversteek of insteek hengeltje. Er zijn ook telescoop hengels, maar het nadeel daar van is dat je er niet zo maar even een deel af kunt halen. Bij een insteek/oversteek kan dat wel.

- Een **kikkerbuisje**. Dit is een hard plastic slangetje met 2 oogjes eraan. Deze kun je om de top van de hengel schuiven en om de oogjes kun je dan je snoer wikkelen. Met een stukje ventielslang of siliconenslang kun je het snoer aan de top van de hengel vastmaken.

- **Vissnoer**. Ik heb wel kinderen zien vissen met snoer waarmee je bijna een auto aan kunt slepen. En ze begrepen niet waarom ze niets vingen. Een goede dikte snoer is 12/00 of 14/00. Voor onze manier van vissen moet het snoer beslist niet dikker zijn.

- Een **visstoeltje**. Waar je een stoeltje voor nodig hebt mag je zelf raden. Tenzij je graag van staan houdt natuurlijk.

- Een **peilloodje**. Dit gebruiken we om de diepte te meten van het water waar we gaan vissen.

- Een **schepnet**. Dit is eigenlijk een van de belangrijkste dingen, die je klaar ***moet*** hebben voor je gaat vissen. Je zal er maar een hele grote vis aankrijgen en geen schepnet hebben!

- Een **onthaker**. Soms is het moeilijk om de haak uit de bek van de vis te krijgen. Om dierenleed te voorkomen kun je dan de haak simpel met de onthaker verwijderen. Er zijn verschillende soorten te verkrijgen. Ze zijn eigenlijk allemaal goed te gebruiken, maar je zult er even mee moeten leren omgaan. Wel altijd bij het onthaken het snoer strak houden, anders lukt het niet.

- Een **dobber**. Er zijn duizenden verschillende soorten dobbers te koop. Voor onze manier van vissen gebruik je dobbers van een halve gram tot anderhalve gram. Zwaarder is beslist niet nodig. Wanneer de dobber te zwaar is voelt de vis te veel weerstand en zal het aas direct weer uitspugen. Over het uitloden van een dobber ga ik het een andere keer hebben.

- **Haakjes**. Haakjes in de maat 10, 12 of 14 zijn voor onze visserij zeer geschikt.

- **Lokvoer**. Omdat we veel vissen willen vangen en liefst ook grote zullen we de vissen eerst naar onze visplaats moeten lokken. Dat doen we met lokvoer. Iedere hengelsportwinkel heeft kant en klaar lokvoer te koop, waar alleen nog maar water bij hoeft. Een andere keer kom ik terug op het aanmaken van lokvoer en geef ik jullie ook een heel goed voerrecept, zodat jullie het lokvoer ook zelf kunnen maken.

- **Aas**. Een heel goed aas om aan de haak te doen zijn maden, oftewel vliegelarven. Deze beestjes koop je ook bij de hengelsportzaak en kun je bewaren in een madendoosje. Je zult je moeder wel even lief aan moeten zien, want ze moeten eigenlijk in de koelkast bewaard worden, anders zijn het binnen de kortst mogelijke tijd vliegen geworden. Je kunt ook met brood of deeg vissen, maar het nadeel hier van is dat het heel snel van de haak gaat.

- Een **visdoek**. Natuurlijk zorg je dat je geen ruzie met je moeder krijgt en maak je de handen schoon aan een oude visdoek en niet aan je broek of jas.

- Een **emmer met water**. Deze kan handig zijn om je handen in schoon te spoelen en om de vis met natte handen vast te kunnen pakken. Pak namelijk nooit een vis met droge handen vast, want dan raakt zijn slijmlaag beschadigd en wordt hij ziek.

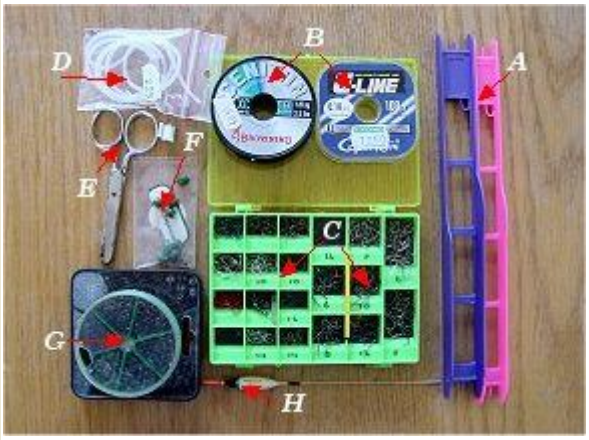
- **Viskoffertje**. Een viskoffertje is nuttig om je spulletjes in op te kunnen bergen.

- **VISpas**. Omdat je geen bekeuring wilt zorg je natuurlijk dat je VISpas in orde is. Kijk op deze website welke vergunningen je nodig heb. Vergunningen zijn verkrijgbaar bij een hengelsportvereniging of de meeste hengelsportzaken.

Hoofdstuk 03: Het zelf maken van een tuigje

Nu we hebben gezien wat we zoal nodig hebben om te vissen, gaan we een tuigje maken.

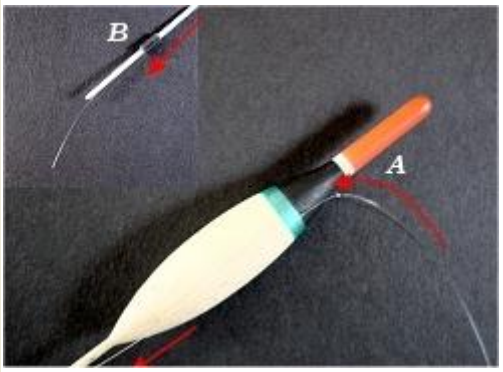
Hiervoor gebruiken we de volgende benodigdheden.

a. ***Snoerenklosjes***. Kies altijd klosjes die langer zijn als de dobber.
b. ***Vissnoer***. Wij gebruiken een dikte van 12/100 of 14/00.
c. ***Loodjes***. Handig is het om loodjes van verschillende grootte te hebben. De hengelsportzaak kan je helpen met het maken van de juiste keuze.
d. ***Siliconenslang***. Gebruik een dikte die geschikt is om het snoer aan de dobber te bevestigen.

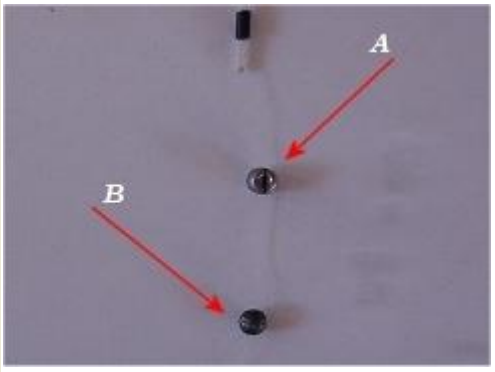
e. ***Schaar***.
f. ***Olivettilood***. Ook zeer geschikt om dobbers mee uit te loden.
g. ***Nog meer loodjes***.
h. ***Dobber***. Voor onze manier van vissen gebruiken we dobbers met een drijfvermogen tussen de 0,5 en 1,5 gram.

Het bevestigen van de dobber:

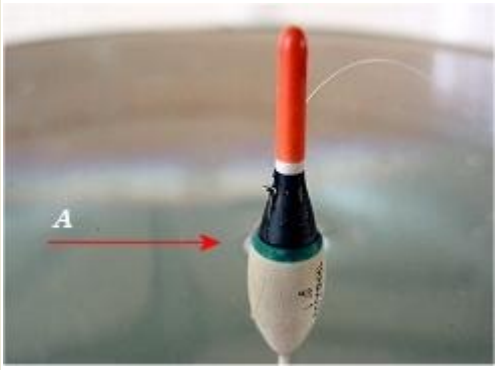

Schuif eerst het snoer door het metalen oogje aan de bovenzijde van de dobber (zie A) en bevestig het snoer vervolgens aan de onderkant (de steel) van de dobber (zie B) met siliconenslang van de juiste dikte. De dobber mag niet te licht schuiven. Gebruik desnoods twee stukjes slang.

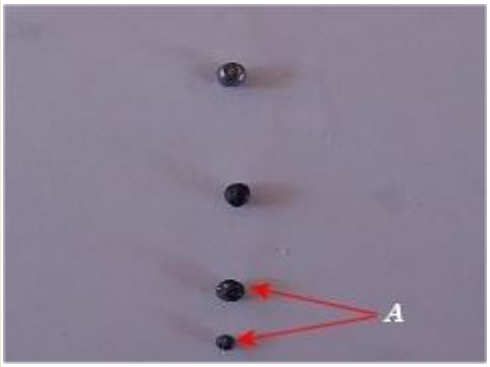
Het aanbrengen van de loodjes:

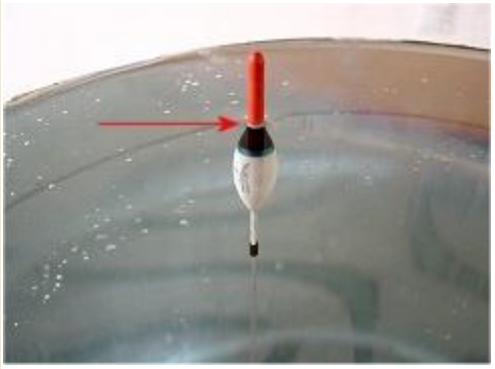
Het is de bedoeling dat de dobber zodanig wordt uitgelood, dat alleen de antenne nog boven water uit steekt. Op deze wijze voelt de vis bij het aanbijten zo min mogelijk weerstand.
Voor het uitloden gebruiken we bij voorkeur niet meer dan 3 of 4 loodjes. Meer mag wel, maar hoe meer loodjes we gebruiken, hoe groter de kans is dat het snoer in de knoop om de loodjes komt te zitten tijdens het vissen. Op het doosje met loodjes staat meestal het loodgewicht. Als dat niet zo is dan moeten we gokken.
Bevestig eerst één of twee loodjes aan het snoer met een tangetje (en niet met de tanden - lood is giftig). Niet te stijf aanknijpen, de loodjes moeten nog kunnen schuiven aan het snoer. Laat het geheel nu zakken in een emmer gevuld met water en zorg dat het onderste loodje de bodem van de emmer niet raakt.

We zien nu dat de antenne en een gedeelte van het drijflichaam nog boven water uit steekt. Met andere woorden: er moeten nog meer loodjes worden toegevoegd. Voeg nu zoveel lood toe dat alleen de antenne nog boven water uit steekt.

Let er op dat het kleinste loodje beneden zit. Op deze manier voelt de vis straks zo min mogelijk weerstand bij het aanbijten.

We zien dat nu alleen de antenne nog boven water uit steekt. Nu is de dobber goed uitgelood. Omdat bij het vastknijpen van de loodjes mogelijk de lijn beschadigd is, schuiven we de loodjes naar boven en knippen het onderste gedeelte van de lijn af. Op die manier proberen we te voorkomen dat het snoer straks breekt wanneer we een vis gehaakt hebben.
Verdeel de loodjes zodanig over de lijn dat het onderste (kleinste) loodje op ongeveer 30 cm afstand van de haak zit. Het tweede loodje zit hier boven op een afstand van 20 à 30 cm van het onderste loodje en de rest van het lood zit ongeveer 50 cm à 100 cm onder de dobber, afhankelijk van de diepte van het water waar we straks in gaan vissen.

Tenslotte bevestigen we de haak. Omdat we gebruik maken van een haakje in de maat 12, 14 of 16 is het gewicht van de haak zo gering, dat dit niet van invloed is op het uitloden van de dobber. De haak wordt bevestigd d.m.v. een haakknoop.

Ons snoertje is bijna klaar. Nu wikkelen we in totaal ongeveer 6 meter snoer af. Aan het bovenste uiteinde maken we een lusje. Wikkel het tuigje om het klosje, beginnend bij de haak. Bevestig het uiteinde met het lusje aan het klosje d.m.v. een snoerclip. Deze zijn ook te verkrijgen bij de hengelsportwinkelier.

Opmerking: In plaats van loodjes (loodhagels) kunnen we ook een klein schuifloodje gebruiken (olivettiloodje). Dit schuifloodje is het bovenste loodgewichtje en schuift vrij over de lijn. Onder het schuifloodje bevestigen we twee of drie kleine gewone loodjes. Uiteraard moet de dobber het loodgewicht kunnen dragen en dient na het uitloden ook bij deze montage slechts de antenne boven water te steken.

Hoofdstuk 04: Het bereiden van lokvoer, deel 1 (voor beginners)

Waarom lokvoer? Als we gaan vissen, dan willen we ook graag vangen, het liefst zo veel mogelijk en als het kan ook nog zo groot mogelijk! Veel en groot laten zich meestal niet met elkaar combineren, er zijn gewoonlijk veel meer kleinere vissen in een water dan grotere vissen. Wat kunnen we nou doen om meer te vangen en zodoende het vissen leuker te maken?

Voor het vissen op witvis, zoals voorn, kolblei en brasem, hebben we lokvoer nodig om de vis naar onze visplaats te lokken. Er zijn heel veel soorten en merken lokvoer te koop, waarbij er ook nog onderscheid wordt gemaakt in het soort viswater waar je gaat vissen. Het beste kun je aan je hengelsportwinkelier vragen welk voer je moet gebruiken. Vertel hem waar je wilt gaan vissen. Is het water diep of ondiep, stroomt het er hard of juist helemaal niet. Hij zal je graag helpen!

Om het voer aan te maken kun je het beste een zo breed mogelijke emmer gebruiken. Om zo'n vier uurtjes te vissen heb je normaal gesproken genoeg aan een kilo (droog) lokvoer. Als je in breed en diep water vist, waar veel vrachtschepen voorbij komen, dan kun je beter een dubbele hoeveelheid aanmaken. Ik raad je aan om een paar uur voor het vissen met het aanmaken van het lokvoer te beginnen, eventueel de avond er voor.
Doe het (droge) voer in een emmer. Voeg nu steeds kleine beetjes water toe en meng het water met het voer door met de vlakke hand draaiende bewegingen te maken. Zie onderstaande foto's.

Door met de vlakke hand draaiende bewegingen te maken gaat het voer zo weinig mogelijk klonteren, terwijl het water goed door het voer gemengd wordt. Schep af en toe met de hand het voer om, zodat het voer op de bodem van de emmer ook goed bevochtigd wordt.

Maak het voer zo vochtig dat je met twee handen er net een voerbal van kunt maken door goed te knijpen. Voer mag niet te nat zijn, want dan zakt het straks in het viswater als een steen naar de bodem en blijft het daar liggen zonder zijn werking te doen. Te droog is ook niet goed, aangezien we er dan geen ballen van kunnen maken.
Is het voer vochtig genoeg? Mooi, laat dan de emmer een uurtje staan.

Controleer nu de vochtigheid nog een keer! Is het voer nu te droog? Klopt! De voerdeeltjes zuigen het water op, waardoor het voer na een uur opnieuw bevochtigd moet worden. Er hoeft nu niet zoveel water meer bij. Voeg nu net zo veel water toe dat je er weer mooie stevige voerballen van kunt knijpen. Laat de emmer tenslotte nogmaals een uur staan.

Controleer het voer na het tweede uur nog een keer en voeg eventueel nog wat water toe. Hierna is het klaar om te gebruiken aan de waterkant.

Als je tijdens het bevochtigen wat te veel water hebt toegevoegd, meng dan wat droog lokvoer er door heen tot je de juiste vochtigheid weer hebt bereikt.

Hoe je het beste aan de waterkant kunt voeren leer ik jullie in een volgende les (het vissen in de praktijk).

Hoofdstuk 05: Het bereiden van lokvoer, deel 2 (voor gevorderden)

In dit hoofdstuk ga ik wat dieper in op het bereiden van lokvoer en vertel ik jullie een recept om zelf je eigen lokvoer samen te stellen. Ik gebruik dit recept al sinds 1991 en met succes!

Recept:

Weeg af (portie voor 1 x vissen):

Copra melasse	100 gram
Leem	250 gram
Broodmeel	500 gram
Polenta bloem	200 gram
Notenmeel	100 gram
Wafelmeel	50 gram
Koekjesmeel	200 gram
Gemalen hennep	50 gram

De ingrediënten kunnen aangeschaft worden bij een hengelsportwinkelier. Geef tijdig je bestelling aan hem op, mocht hij iets niet op voorraad hebben dan heeft hij nog tijd om het voor je te bestellen.

Om het voer aan te maken kun je het beste een zo breed mogelijke emmer gebruiken. Voor zo'n vier uurtjes vissen heb je normaal gesproken genoeg aan bovenstaande hoeveelheid. Als je in breed en diep water vist, waar veel vrachtschepen voorbij komen, dan kun je beter een dubbele hoeveelheid aanmaken. Ik raad je aan om een paar uur voor het vissen met het aanmaken van het lokvoer te beginnen, de avond er voor mag natuurlijk ook!
Doe de ingrediënten in een emmer en meng zorgvuldig. Voeg nu steeds kleine beetjes water toe en meng het water met het voer door met de vlakke hand draaiende bewegingen te maken. Zie onderstaande foto's.

Door met de vlakke hand draaiende bewegingen te maken gaat het voer zo weinig mogelijk klonteren, terwijl het water goed door het voer gemengd wordt. Schep af en toe met de hand het voer om, zodat het voer op de bodem van de emmer ook goed bevochtigd wordt.

Maak het voer zo vochtig dat je met twee handen er net een voerbal van kunt maken door goed te knijpen. Voer mag niet te nat zijn, want dan zakt het straks in het viswater als een steen naar de bodem en blijft het daar liggen zonder zijn werking te doen. Te droog is ook niet goed, aangezien we er dan geen ballen van kunnen maken.
Is het voer vochtig genoeg? Mooi, laat dan de emmer een uurtje staan.
Controleer nu de vochtigheid nog een keer! Is het voer nu te droog? Klopt! De voerdeeltjes zuigen het water op, waardoor het voer na een uur opnieuw bevochtigd moet worden. Er hoeft nu niet zoveel water meer bij. Voeg nu net zo veel water toe dat je er weer mooie stevige voerballen van kunt knijpen. Laat de emmer tenslotte nogmaals een uur staan.
Als je tijdens het bevochtigen wat te veel water hebt toegevoegd, meng dan wat droog lokvoer er door heen tot je de juiste vochtigheid weer hebt bereikt.

Controleer het voer na het tweede uur nog een keer en voeg eventueel nog wat water toe.

Om er voor te zorgen dat het water helemaal goed door het voer is gemengd en om ook de kleinere klontjes te verwijderen moet het voer door een voerzeef gehaald worden. Het resultaat is een mooi los en veerkrachtig voer.

Het doel van het zeven is niet om de grovere delen uit het voer te zeven, maar om mooi los voer te krijgen, zonder klontjes. Wat in de zeef achterblijft zijn veelal zaden, zoals hennep en mais. Deze kunnen na het zeven weer door het voer gemengd worden. Gooi eventuele taaie klontjes die zijn achtergebleven weg!

Om het voer nog aantrekkelijker te maken mengen we ook nog wat aas door het voer. Maden en casters (verpopte maden) zijn uitstekende aassoorten. Zeer geschikte maden om door het voer te mengen zijn voermaden oftewel pinkies. Aangezien aan maden vaak fijn zaagsel of (brood)meel is toegevoegd om ze droog te houden zeven we dit er eerst uit met een fijne zeef. Daarna spoelen we ze schoon onder de kraan, waardoor de ammoniakgeur er afgespoeld wordt. De zeef even uitschudden of uit laten lekken en dan de maden aan het voer toevoegen. Goed mengen!

Het eindresultaat is mooi los lokvoer met maden.

Tip: Wanneer je het lokvoer de avond voor het vissen hebt bereid, sluit dan het deksel van de voeremmer niet helemaal af. Dit is om te voorkomen dat de maden stikken en de volgende dag levenloos zijn. Zet de emmer waarvan het deksel niet helemaal dicht zit niet in de koelkast of in de auto. Je ouders zullen je dat niet in dank afnemen! Een geschikte plaats is bijvoorbeeld buiten in de tuin of aan een haakje aan de muur van het huis. Sluit het deksel goed af als je de emmer mee neemt naar de waterkant. Laat aan de waterkant de emmer tijdens het vissen ook niet open staan. Het voer droogt daardoor uit (in de zon) of wordt te nat (bij regen), waardoor al het werk voor niets is geweest.

Hoofdstuk 06: Het vissen in de praktijk

Eindelijk is het dan zo ver, de voorbereidingen zijn getroffen. De spulletjes zijn allemaal aangeschaft en het voer is aangemaakt, zodat we nu kunnen gaan vissen.
Dit hoofdstuk gaat over het vissen in de praktijk m.a.w. wat gaan we allemaal doen om van onze visdag een succes te maken.

Het bepalen van de visplaats
Iedereen weet vast wel een water waar hij/zij graag in zou willen vissen. Dat water kan in de buurt zijn, maar ook verder weg liggen. Misschien dat een familielid of een andere (vis)kennis het

er wel eens over gehad heeft dat het leuk is om hier te vissen of dat hij/zij daar een grote vangst heeft gedaan. Misschien zit het er wel heerlijk in het zonnetje en beschut tegen de wind.
Bij het bepalen van de visplaats spelen meerdere factoren een rol, waarbij ik er enkele zal noemen:

- Persoonlijke voorkeur.
- Beschikbaar water in de omgeving.
- Ervaring van vrienden of kennissen
- Groot en diep water of misschien wel juist een kleine stadsvijver om de hoek van de straat.
- De weersomstandigheden. Hierbij spelen de wind en de neerslag een grote rol.
- Beschikbare visplaatsen. Staat er veel riet, is er een grasberm aanwezig of juist alleen maar een stenen kade? Of erger nog, bestaat de oever uit basaltblokken?

Over het algemeen raad ik een beginner aan om de eerste keren niet te “moeilijk” water op te zoeken. Niet moeilijk water is bijvoorbeeld een stadsgracht, vaart of kanaal waar niet te veel scheepvaart langs komt en wat niet dieper is dan zo’n 1,5 meter. Zoek bij voorkeur een plaats met de wind in de rug en kies niet een regenachtige dag uit om het voor de eerste keer te proberen. Een grasberm met niet te veel riet is uitstekend water om het eens te proberen.

Het opstellen van de spullen

Wanneer het viswater bepaald is gaan we onze spullen visklaar maken. Zet de spullen zodanig neer dat je er niet over kunt struikelen en dat toch alles onder handbereik ligt. Vergeet niet om je schepnet klaar te zetten, je kunt nooit weten wanneer je een grote vis aan de haak krijgt.
Zorg dat een draagriem van een vistas of viskoffer (zitmand) altijd goed weggestopt is. Het zal niet de eerste keer zijn dat iemand hier met zijn voet achter blijft haken en vervolgens in zijn val op zijn nieuwe hengel gaat staan. Het gebruik van een leefnet is een verhaal apart. Gebruik bij voorkeur geen leefnet, maar wil je er toch een gebruiken (voor het tellen, meten of wegen van de vis of bij een wedstrijd), dan is dit een verhaal apart, want hiervoor zijn bepaalde regels opgesteld:

Leefnetcode
Gebruik alleen een leefnet als dat noodzakelijk is en zorg er voor dat aan de volgende regels wordt voldaan:

1. Een leefnet moet tenminste 3 meter lang zijn en moet minimaal een doorsnede van 50 cm hebben. Het is knooploos en van zacht materiaal gemaakt.
2. Het leefnet moet degelijk bevestigd zijn. Belangrijk is dat het net voldoende gestrekt is en zoveel mogelijk horizontaal ligt. Door onderaan een verzwaring aan te brengen zal men die positie gemakkelijker realiseren.

Fout

Goed

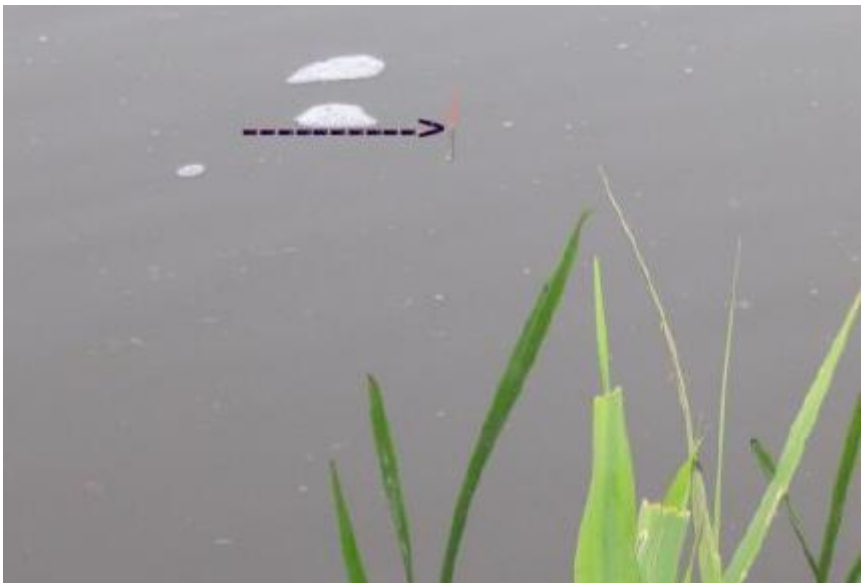
3. Een zo groot mogelijk deel van het leefnet moet onder water hangen, zodat de vis het volume maximaal kan benutten.
4. Plaats de opening van het leefnet binnen handbereik, zodat de vis er vlot kan worden ingezet.
5. Vis wordt altijd met natte handen vastgepakt en voorzichtig met de kop eerst in het leefnet gedeponeerd. Tijdens de vispartij wordt het leefnet niet herhaaldelijk uit het water getild.
6. Laat de vis niet langer dan strikt noodzakelijk in het leefnet en zorg er voor dat er niet te veel vis in het leefnet verblijft.
7. Om de vis terug te zetten, brengen we eerst de opening van het leefnet in het water. Stort de vis nooit terug, maar laat de vis zachtjes in het water glijden.

Het uitpeilen
Uitpeilen doen we op dezelfde plaats als waar wij ook vissen. Vissen we bijvoorbeeld 9 meter uit de kant, dan wordt de diepte in principe ook op die plaats bepaald. Ik ga er van uit dat we met

een korte opslag vissen, d.w.z. de lengte van het snoer is de waterdiepte plus maximaal één meter van de hengeltop tot aan de dobber. Dit betekent ook dat als we bijvoorbeeld met een hengellengte van 9 meter zouden vissen, we bij het 4e deel (afhankelijk van de waterdiepte) af moeten steken om de vis te kunnen onthaken.
Bij het uitpeilen laten we het peillood recht onder de top naar beneden zakken en wachten tot het de bodem bereikt. Schuif hierna de dobber naar boven of naar beneden en peil opnieuw. Herhaal dit net zo lang totdat we op de juiste diepte vissen.

Op welke diepte we gaan vissen hangt van een aantal factoren af en deze kunnen van dag tot dag ook weer verschillen, soms zelfs van minuut tot minuut. Neem als voorbeeld een water wat eerst helemaal stil ligt en waar het plotseling begint te stromen! Ook de wind kan zo'n factor zijn of de soort en hoeveelheid vissen die we willen vangen. Er valt niet aan te ontkomen om zelf wat met de diepte te experimenteren. Wel zijn er een aantal richtlijnen te geven:

Water zonder stroming en weinig tot geen wind: vissen met de staande haak.
Zie onderstaande foto. De dobber wordt zodanig uitgelood dat de antenne nog net boven water uit steekt wanneer het peillood de bodem raakt.

Water met stroming of wind van opzij: vissen dik op de bodem.
Zie onderstaande foto. De dobber wordt zodanig uitgelood dat de dobber twee dobberlengtes boven water uit steekt wanneer het peillood de bodem raakt.

Het vissen op baars of op kleinere vis: vis enkele centimeters boven de bodem.
De dobber wordt zodanig uitgelood dat de antenne net geheel onder water is wanneer het peillood de bodem raakt.

Vissen bij warm weer of vissen op rietvoorn: zoek de vis op halve waterdiepte of vlak onder de oppervlakte. Een enkele keer, wanneer de vis niet bijten wil, helpt het om met “klein zink” te gaan vissen. Vanwege de warmte kan zuurstofgebrek in het water ontstaan, waardoor de vis zich in de bovenste waterlagen bevindt, waar meer zuurstof aanwezig is. Rietvoorn bevindt zich ook vaak vlak onder de oppervlakte, om daar te jagen op insekten die in het water zijn gevallen.

Tip: Er valt soms niet aan te ontkomen om zelf de vis op te zoeken. Wil de vis niet bijten, schuif dan eens de dobber omhoog of omlaag, totdat er wel aanbeten volgen.

Het verkennen van de bodemstructuur
Wanneer de gewenste visdiepte bepaald is, verken dan ook eens de bodem door voor, achter, links en rechts van de visplaats te peilen. Misschien is bijvoorbeeld 9 meter uit de kant wel helemaal geen goede plaats, maar is 8 meter uit de kant wel beter, of 75 cm meer naar links. Probeer het diepste punt te vinden en dan bij voorkeur ook nog een vlak stukje bodem. Op deze manier ontdekken we ook takken van bomen die op de bodem liggen en waar we met ons tuigje liever niet aan vast willen zitten. Is het 6 meter uit de kant nagenoeg even diep als 9 meter uit de kant, dan heeft het helemaal geen zin om ver uit de kant te vissen.

De loodverdeling op de lijn
Zeer belangrijk is de juiste loodverdeling op de lijn. Zo belangrijk zelfs, dat dit het verschil uit maakt tussen veel vangen of helemaal niets. Globaal kunnen we stellen dat wanneer het stroomt, we het lood wat meer naar beneden moeten schuiven, om toch het aas op of vlakbij de bodem aan te kunnen bieden. Een andere regel is om de grootste loodjes boven te plaatsen en de kleinste loodjes onder, om te voorkomen dat de vis weestand van het lood voelt tijdens het bijten. De loodverdeling waar ik zelf meestal mee begin is als volgt: het onderste (kleine) loodje heb ik ongeveer 30 cm van de haak, 20 cm daarboven zit het volgende loodje en de rest van het lood zit daar weer zo’n 30 cm boven (loodjes bij elkaar of een schuifloodje). Plaats **nooit** loodjes op minder dan 30 cm van de haak, want de aanbeten zullen zeker teruglopen.
Wanneer het water rustig is (geen of weinig stroom / wind) en er zijn weinig aanbeten, verschuif dan het lood eens naar boven (laat het onderste loodje op 30 cm van de haak zitten).

Het voeren

Nu kan er gevoerd worden. Het doel van het voeren is om de vis uit de naaste omgeving naar de visplaats te lokken en hier te houden. In het vorige hoofdstuk heb ik verteld hoe het voer aangemaakt moet worden. Door de juiste hoeveelheid water toe te voegen is het voer zodanig vochtig dat er mooie voerballen van gekneed kunnen worden (zie de foto). Een voerbal mag straks aan de wateroppervlakte bij het werpen niet uit elkaar vallen en moet ook niet als een steen naar de bodem zinken en daar zo blijven liggen.

Werp het voer nu in de buurt van de dobber in het water. Gooi niet alles op slechts één punt, maar maak een voerplek door een aantal ballen bij elkaar in de buurt te gooien op bijvoorbeeld een vierkante meter. Indien alles “op een hoopje” wordt gegooid, dan is de kans groot dat er kleine vis wordt gevangen en dat de grote vis, die veel schuwer is, niet dichterbij durft te komen vanwege de grote drukte op de voerstek. Onderhoud de voerplaats door op regelmatige tijden wat bij te voeren. Ook nu kan ik weer een richtlijn geven: gooi de eerste keer 4 voerballen ten grote van een appel op de voerplaats en laat dan de voerplaats 30 minuten à 45 minuten met rust. Gooi daarna om de 10 minuten steeds een paar kleine voerballetjes bij ten grote van een flinke aardbei.

Wanneer de vis goed op de stek zit, wees dan voorzichtig met het bijwerpen van kleine voerballen, want vooral op ondiep water kunnen de vissen door het plonzen op de vlucht slaan. Beter is het dan om om de paar minuten wat maden bij te werpen, zie de foto hieronder.

Wanneer de aanbeten dan terug lopen of weg vallen kan er weer gewoon bijgevoerd worden
Als we in een groot kanaal vissen en er komt een vrachtschip voorbij, dan is door de zuiging al het voer verdwenen van de visplaats en waarschijnlijk de vis ook. Lok de vis opnieuw naar de visplaats door één of meer ballen ten grote van een appel te werpen.

Tot slot
Zoals ik in een eerder hoofdstuk al genoemd heb is vissen meer dan je denkt. Er komt veel kijken om je visdag tot een succes te maken. Het verdient aanbeveling om, wanneer het niet wil bijten, te gaan experimenteren met het peil of met de loodverdeling op de lijn. Wanneer het écht niet wil, probeer dan ook eens een andere stek of kom een andere keer eens terug. Er zijn momenten dat de vissen stil op de bodem liggen en niet willen bijten, wat je ook probeert!

Hoofdstuk 07: Het zelf inbouwen van elastiek in de hengeltop

Het volgende artikel gaat over het zelf inbouwen van elastiek in de hengeltop. Het is geschreven door Arjan Klop en het staat in Het Visblad, jaargang 32, november 2006.
Fotografie: Juul Steyn.

Elastiek in de hengeltop is niet meer weg te denken uit de hedendaagse vastestokvisserij. Je vangt er meer en grotere vissen mee dan met een ouderwetse “vaste top”. Arjan Klop, lid van het WK-team, laat aan de waterkant zien hoe je zelf je elastiek in de hengeltop bouwt en wat de belangrijkste voordelen zijn.

Arjan Klop

Door topelastiek te gebruiken komen er plotseling veel meer mogelijkheden binnen handbereik. Wie zonder elastiek vist zal een hele kluif hebben om een brasem van een kilo te landen. Gebruik je het juiste topelastiek, dan moet het raar lopen wil je deze vis met dezelfde lijndikte verspelen. Door de elastiekmontage aan te passen aan de omstandigheden verspeel je simpelweg veel minder vis dan voorheen met de vaste top. Natuurlijk kun je de winkelier een fraaie montage in je hengeltop laten zetten, maar wat als het elastiek aan de waterkant breekt? Daarom raad ik aan je elastiek altijd zelf in je hengel te bouwen. Bovendien kun je zo ook veel gemakkelijker even de spanning veranderen en van elastiek wisselen.
Misschien heb je altijd al gedacht dat het ontzettend lastig is om een montage in te bouwen. Dat is dan mooi voor niets geweest. Met het juiste materiaal en een beetje handigheid ben je binnen tien minuten klaar! En heb je eenmaal gevist met de juiste elastiekmontage, dan wil je echt niet meer anders. Je verspeelt simpelweg veel minder vis door de extra rek in de montage. Je maakt nu ook een goede kans op die bonusvis die je haakt aan licht materiaal.
In de tabel kun je in één oogopslag zien welke maat elastiek voor jouw visserij geschikt is. Elastiek nr. 5 en 6 zijn verreweg de meest gebruikte maten in Nederland. Toch is het ideaal om meerdere topgedeeltes bij je hengel te hebben met verschillende elastieken er in, zodat je voor elke situatie een passende top kunt pakken. Het belangrijkste van alles is de juiste spanning op de elastiek. Te strak zorgt voor losschieters, te slappe elastiek zorgt er voor dat je veel te lang bezig bent met binnenhalen. Volg de stappen, zoals hieronder aangegeven en voor je het weet zit je met een perfecte elastiekmontage te vissen - zelf gebouwd!

Zelf inbouwen heeft een aantal voordelen:

- Je bent goedkoper uit.
- Je bent niet meer afhankelijk van de winkelier.
- Bij elastiekbreuk kun je zelf je montage herstellen.
- Je kunt snel van montage wisselen.

Hengeltop inkorten:

Niet mes en vork, maar mes en vijl heb je nodig voor het inbouwen van een elastiekmontage.

Kort de top met een vijl (of ijzerzaagje) op de juiste lengte in, zodat het teflon busje goed klemt. Kies het teflonbusje zo groot dat het elastiek er gemakkelijk door heen glijdt.

De top is eraf. Gebruik de vijl nu om eventuele splinters te verwijderen. Vergeet niet de buitenkant mooi recht af te vijlen, zodat het teflon busje er makkelijk overheen glijdt.

Steek een mespunt in het uiteinde en draai de top goed rond. Zo haal je alle splinters en oneffenheden weg en voorkom je beschadigingen aan het elastiek.

Haal de top door het tweede deel van de topset en schuif dan pas het teflon busje over het uiteinde. Als het goed is, zit het busje zo vast dat lijmen niet nodig is.

Connector erop:

Schuif eerst het dopje en daarna de connector op het elastiek. Dit soort connectors is verreweg het makkelijkste om de lijn aan het elastiek te bevestigen.

Leg vervolgens deze simpele knoop, net zoals een lus in een onderlijn. Deze knoop is niet alleen makkelijk, maar ook erg sterk en het elastiek gaat niet glijden.

Erg belangrijk: maak de knoop voordat je deze vast trekt goed nat met speeksel. Zo voorkom je dat het elastiek beschadigt en weet je zeker dat de knoop goed lukt.

De knoop laat zich nu gemakkelijk aantrekken en tegen de connector aan duwen. Vervolgens kun je het dopje op de connector schuiven.

Knip het elastiek net buiten het dopje af. Er mag gerust een paar millimeter uitsteken.

De top in:

Haal nu een rijgdraad of dikke nylon door de eerste twee topdelen (bij elkaar is dit doorgaans 1 tot 1,5 meter) en trek het elastiek nu door de top.

Leg een lus in het uiteinde van de elastiek. Laat het elastiek nu echter wel zo lang dat deze nog net uit de achterkant van de top bungelt.

Snijd de bung (plastic adapter om het elastiek aan vast te maken) op maat, zodat deze tot 15 cm in de achterkant van de topset geschoven kan worden en bevestig het elastiek.

Rol het elastiek zover op de bung totdat het elastiek prettig op spanning staat. Voor een snelle visserij mag er flink wat spanning op staan. Bij heel dunne lijnen zet je het elastiek wat losser.

Plaats de bung nu met de sleutel in de topset en klik de sleutel vervolgens weer los. Je zelfgemaakte montage is nu klaar voor gebruik. Veel succes allemaal.

ZO KIES JE ALTIJD DE JUISTE ELASTIEK

Elastiekmaat	diameter	aantal delen	onderlijn en haak	vissoort	Gewicht van vis
2	0,6 mm	1	5/00-7/00 nr.26-22	voorn-bliek-alver	tot 500 gram
3	0,7 mm	1 of 2	6/00-8/00 nr.24-20	voorn-bliek-alver	tot 700 gram
4	0,8 mm	2	7/00-9/00 nr.22-18	voorn-bliek	tot 1000 gram
5	0,9 mm	2	7/00-10/00 nr.20-16	bliek- voorn- brasem	tot 1200 gram
6	1,0 mm	2	8/00-12/00 nr.20-14	voorn- brasem	tot 2000 gram
8	1,2 mm	2 of 3	10/00-14/00 nr.18-12	brasem- karper	tot 4000 gram
10	1,4 mm	3	12/00-16/00 nr.16-10	karper	tot 5000 gram
12	1,6 mm	3	14/00-18/00 nr.14-8	karper	tot 6000 gram
14	1,8 mm	3	16/00-20/00 nr.14-6	karper	tot 7000 gram
16	2,1 mm	3	18/00-22/00 nr.14-6	karper	tot 8000 gram